

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI****HOTĂRÂREA nr. 462****din 16 aprilie 2026**

Prin Raportul nr. 25-897/2025 al Inspecției Judiciare - Direcția de Inspecție pentru judecători, astfel cum a fost completat, a fost înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind practica instanțelor judecătorești referitoare la modalitatea de aplicare a Deciziei nr. 43/16.09.2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, având în vedere informațiile prezentate în mass-media referitoare la posibilitatea acordării unor majorări salariale pentru personalul din sistemul justiției, ca urmare a pronunțării unor hotărâri judecătorești.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

Prin adresa nr. 5874/23.04.2025 a Consiliului Superior al Magistraturii s-a dispus efectuarea unui control tematic vizând practica instanțelor judecătorești cu privire la modalitatea de aplicare a Deciziei nr. 43/16 septembrie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 62/2024, având în vedere informațiile prezentate în mass-media referitoare la posibilitatea acordării unor majorări salariale pentru personalul din sistemul de justiție, ca urmare a pronunțării unor hotărâri judecătorești.

În acest sens, a fost emis Ordinul nr. 50/24.04.2025 al inspectorului-șef al Inspecției Judiciare, prin care s-a dispus efectuarea controlului tematic, conform obiectivelor anterior menționate.

Rezultatul verificărilor a fost consemnat în Raportul de control nr. 25-897/20.05.2025.

Ulterior, în contextul pronunțării Deciziei nr. 9/16.06.2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, Comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat oportună completarea raportului de control

sus menționat din perspectiva celor reținute prin Decizia nr. 9/26.06.2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

Astfel, prin Ordinul nr. 160/24.11.2025 al inspectorului-șef al Inspecției Judiciare s-a dispus completarea raportului de control nr. 25-897, în sensul de a se analiza, suplimentar, practica instanțelor judecătorești și din perspectiva Deciziei nr. 9/26.06.2025, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în litigiile privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestațiile de asigurări sociale.

Rezultatul acestui control a fost consemnat în cuprinsul Raportului de control nr. 25-897/10.02.2026.

Analizând conținutul Raportului de control nr. 25-897/2025 al Inspecției Judiciare, astfel cum a fost completat, Secția pentru judecători observă următoarele aspecte:

I. În ceea ce privește constatările controlului privind modalitatea de aplicare a Deciziei nr. 43/16.09.2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 62/2024, au fost reliefate următoarele:

Prin Decizia nr. 43/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, au fost admise în parte sesizările conexe, formulate de Tribunalul Vâlcea - Secția I civilă, în Dosarul civil nr. _____ și de Tribunalul București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarele civile nr. _____ nr. _____ și nr. _____

În vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, și s-a stabilit că *”în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, quantumul brut al salariilor de bază, respectiv al indemnizațiilor de încadrare din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare ”Justiție”, stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de*

se majorează, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, iar angajatorii nu au acordat deja această majorare.”

Controlul realizat a relevat că, pe rolul instanțelor judecătorești, au fost înregistrate acțiuni având ca obiect recalcularea indemnizației prin raportare la o valoare de referință sectorială de _____ lei, majorată cu 25%, majoritatea fiind în curs de soluționare, fie în faza procedurii prealabile, fie având termen de judecată stabilit în primă instanță sau în căile de atac, fie fiind suspendate, în temeiul art. 2 alin. (3) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 62/2024.

Din verificările efectuate a reieșit că majoritatea acțiunilor soluționate, având drept obiect recalculare indemnizație, conform celor menționate mai sus, au fost admise, cu consecința obligării părților la recalcularea indemnizațiilor de încadrare, cu luarea în considerare a unei

valori de referință sectorială de lei, majorată cu 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, fără a fi afectată de aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

S-a observat că soluțiile de admitere a cauzelor au urmat, în linii mari, următoarele direcții, respectiv unele s-au întemeiat pe lipsa probării îndeplinirii de către pârât a obligației de plată efectivă a majorării cu 25% a drepturilor salariale în favoarea părții reclamante, altele, făcând referire la Decizia nr. 43/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, au constatat că reclamanții își desfășoară activitatea în aceleași condiții și sunt îndreptățiți la calcularea drepturilor salariale, prin raportare la o valoare de referință sectorială de lei neplafonat, cu aplicarea majorării de 25%, prevăzută de art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 01.01.2018, în limita termenului de prescripție sau, în alte dosare, s-a constatat că reclamanților li s-a recunoscut acest drept prin acte administrative, care, însă, nefiind titluri executorii și nefiind, ca atare, puse în plată, au condus la concluzia că reclamanții sunt îndreptățiți la plata diferenței rezultate în urma acestei recalculări, sume care, în temeiul dispozițiilor 1531-1535 din Codul civil, trebuie actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală remuneratorie.

Au fost identificate, însă, și dosare care au primit soluții de respingere a acțiunii, cu trimitere la considerentele expuse în Decizia nr. 43/2023, argumentele de respingere vizând fie faptul că majorarea de 25% a fost deja acordată de angajator, prin ordine/decizii, astfel că orice solicitare de recalculare a drepturilor salariale pe acest temei a fost apreciată ca lipsită de fundament juridic, fie că acțiunea este lipsită de interes, justificată prin faptul eșalonării drepturilor salariale restante în perioada 2025-2029.

În ceea ce privește soluțiile pronunțate pe excepția prescripției dreptului material la acțiune având ca obiect pretențiile constând în recunoașterea și acordarea valorii de referință sectorială de lei, majorată cu 25%, verificările au identificat dosare în cadrul cărora această excepție a fost admisă (majoritatea), dar și dosare în care excepția a fost respinsă, apreciindu-se că au operat fie cauze de întrerupere a prescripției, precum recunoașterea dreptului, fie raportat la momentul în care aceasta a început să curgă, și anume, momentul recunoașterii valorii de referință sectorială de lei prin hotărâri judecătorești. În alte cauze, s-a constatat că au fost pronunțate soluții de admitere a excepției prescripției dreptului material la acțiune, reținându-se că acțiunea este supusă unui termen general de prescripție de 3 ani, prevăzut atât de art. 268 alin. (1) lit. c) și art. 171 alin. (1) din Codul Muncii.

În continuare, sub aspectul numărului de dosare în care instanțele figurează în calitate de parte, din datele transmise de instanțele judecătorești a reieșit că există aproximativ 1758 de dosare, care au ca obiect solicitările judecătorilor, personalului auxiliar de specialitate și conex din cadrul instanțelor judecătorești privind recalcularea drepturilor salariale, însă pe rolul

instanțelor judecătorești figurează și acțiuni formulate de alte categorii profesionale din cadrul familiei ocupaționale „Justiție”.

Cu privire la apărările formulate de instanțe în cadrul acestor litigii, controlul a arătat că majoritatea instanțelor au formulat apărări în dosarele în care au figurat în calitate de parte și că au exercitat căi de atac împotriva hotărârilor prin care s-au admis acțiunile formulate. Cu toate acestea, s-a constatat că au existat și instanțe care nu au formulat apărări și nu au declarat căi de atac, apreciindu-se că reclamantii nu au contestat modul de stabilire a drepturilor salariale care au fost recunoscute de angajator, ci au solicitat plata sumelor ce au fost deja acordate de către angajator prin acte administrative, dar care nu au fost achitate beneficiarilor.

Deopotrivă, controlul a relevat că, în pofida faptului că Decizia nr. 43/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu a suscitat discuții, apreciindu-se că îndrumările date sunt lipsite de echivoc, aplicarea acestora în practică a determinat, în cursul anului 2025, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept/Recurs în interesul legii pentru lămurirea unor chestiuni punctuale legate de modalitatea de interpretare și aplicare în practică a dispozițiilor Legii-cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv prin prisma interpretării date prin Decizia nr. 43/2024.

Având în vedere situația expusă, Inspecția Judiciară a concluzionat că numeroasele legi în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin care s-au acordat majorări ale drepturilor salariale, care nu au fost recunoscute de la momentul intrării în vigoare a acestora, succedate, apoi, de recunoașterea drepturilor în justiție, urmate de intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție prin mecanismele de unificare a practicii sau de decizii ale Curții Constituționale, au generat o serie de dificultăți cu privire la recunoașterea și plata efectivă a drepturilor salariale, împrejurări ce ar putea pune presiune asupra bugetului de stat, în pofida faptului că prin legile adoptate s-a urmărit tocmai reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice. Verificările efectuate au relevat că soluțiile pronunțate au fost variate, majoritatea fiind, însă, de admitere, soluțiile instanțelor de judecată, având în vedere Decizia nr. 43/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, obligatorie pentru acestea, în raport de dispozițiile art. 520 alin. (3) Cod procedură civilă și îndrumările redată în cuprinsul considerentelor, fiind pronunțate în raport de situația concretă a fiecărui reclamant, stabilită în baza probatoriului administrat.

În ceea ce privește punerea în executare a titlurilor executorii deja obținute, s-a concluzionat că, potrivit punctelor de vedere exprimate de instanțe, până la momentul efectuării controlului, nu au existat hotărâri judecătorești având ca obiect recalcularea indemnizației prin raportare la o valoare de referință sectorială de lei, majorată cu 25%, care să fi fost puse în executare, însă aspectele rezultate din executarea acestor hotărâri sunt abia la început, iar eventualele neclarități/dificultăți care vor apărea, generate de faptul că, potrivit punctului de

vedere al unor conducători ai instanțelor, sumele de bani acordate prin hotărâri judecătorești au fost plătite deja, vor face obiectul unor alte litigii.

În temeiul art. 57 alin. (1) din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, aprobat prin Hotărârea nr. 164/16.11.2023 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, Inspecția Judiciară a propus o singură măsură, respectiv organizarea unor dezbateri la nivelul instanțelor cu privire la problematica în discuție.

În temeiul art. 59 alin. (1) din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, aprobat prin Hotărârea nr. 164/16.11.2023 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, Raportul de control nr. 25-897/20.05.2025 a fost comunicat, în vederea formulării de obiecții.

Prin adresa nr. 733/01.09.2025, conducerea Tribunalului Argeș a formulat obiecții care au vizat, în esență, clarificarea unei mențiuni din raportul de control referitoare la poziția procesuală a acestei instanțe în litigiile salariale în care a fost parte, referitoare la declararea căii de atac. Sub acest aspect, conducerea Tribunalului Argeș a învederat că mențiunile din raport referitoare la declararea căii de atac în cadrul dosarelor în care acțiunea a fost admisă în parte nu coincid cu punctul de vedere transmis Inspecției Judiciare de către conducerea Tribunalului Argeș.

Prin Răspunsul la obiecțiile formulate, Inspecția Judiciară a apreciat că nu se impune completarea/modificarea concluziilor raportului de control comunicat, constatând caracterul neîntemeiat al obiecțiilor formulate. În acest sens, Inspecția Judiciară a argumentat că raportul de control nu a avut în vedere punctul de vedere exprimat oficial de instanță, ci fișele dosarelor examinate, din care reiese faptul că Tribunalul Argeș nu a formulat căi de atac, deși acțiunile au fost admise în parte.

II. În continuare, în ceea ce privește rezultatul verificărilor suplimentare, dispuse prin Ordinul Inspectorului-șef nr. 160/24.11.2025, cu privire la modalitatea de aplicare a Deciziei nr. 9/26.06.2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, s-au reținut următoarele aspecte:

Prin Decizia nr. 9/26.06.2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii și publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 682 din 21 iulie 2025, a fost admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și, în consecință, s-a stabilit că: *„Majorarea cuantumului brut al indemnizației de încadrare/salariului de bază din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, acordată în baza art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 16 septembrie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, exclude o nouă majorare cu 25% a valorii de referință sectorială, de la la lei, în temeiul aceluiași prevederi legale.”*

Verificările efectuate sub acest aspect au reliefat faptul că, pe rolul instanțelor judecătorești, au fost înregistrate acțiuni având ca obiect recalcularea indemnizației prin raportare la o valoare de referință sectorială de lei, majorată cu 25%, în care au fost pronunțate hotărâri judecătorești prin aplicarea Deciziei nr. 9/26.06.2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial nr. 682/21.07.2025.

Din verificările efectuate a reieșit că majoritatea acțiunilor soluționate având acest obiect, respectiv recalcularea indemnizației, după pronunțarea Deciziei nr. 9/26.06.2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, au fost respinse ca neîntemeiate.

Se observă că soluțiile din dosarele în care s-au respins acțiunile vizează, în esență, faptul că majorarea de 25%, prevăzută de art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, a fost deja inclusă în salariile de bază ale reclamantilor.

Au fost identificate și situații în care instanțele au menționat Decizia nr. 9/2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ulterior pronunțării acesteia, dar înainte de publicarea în Monitorul Oficial, însă cu argumentul principal că angajatorul a recunoscut deja, prin decizii administrative puse în practică, atât majorarea cu 25%, prevăzută de dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data intrării acesteia în vigoare, cât și valoarea de referință sectorială de

A existat o singură excepție într-un dosar aflat pe rolul Tribunalului Teleorman, în care s-a pronunțat soluția de admitere în parte a acțiunii, iar pârâții au fost obligați să recalculeze indemnizația de încadrare pentru fiecare dintre salariații săi, cu luarea în considerare a unei valori de referință sectorială de lei, majorată cu 25%, conform art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 11.03.2022, conform perioadei în care au fost angajați la instanța respectivă, și în continuare, și să plătească reclamantilor diferențele dintre drepturile salariale efectiv achitate și drepturile salariale rezultate în urma recalculării, actualizate cu indicii de inflație și cu dobânda legală penalizatoare, calculată de la data scadenței fiecărui drept salarial și până la data plății efective.

Este de menționat că această hotărâre a fost pronunțată după publicarea Deciziei nr.9/2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție în Monitorul Oficial, însă în cuprinsul acesteia nu există nicio referire la aplicabilitatea Deciziei nr. 9/2025, iar la data finalizării verificărilor dosarul se află în curs de soluționare a căii de atac a apelului.

Verificările au relevat că problematica de drept privind modul de aplicare a Deciziei nr. 9/25.06.2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii, a fost analizată în cadrul întâlnirilor profesionale ale judecătorilor din cadrul instanțelor verificate într-un procent semnificativ, însă doar într-o parte dintre instanțe

analiza a fost formalizată prin minute sau procese-verbale, restul dezbaterilor având caracter informal sau de informare profesională.

Se constată că, în urma dezbaterilor, judecătorii au ajuns la concluzia unanimă că majorarea de 25% acordată în temeiul art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se aplică o singură dată și exclude posibilitatea acordării unei noi majorări prin raportare la valoarea de referință sectorială, stabilindu-se, totodată, caracterul general obligatoriu al Deciziei nr. 9/25.06.2025 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii, și aplicabilitatea acesteia cauzelor aflate pe rol, soluțiile pronunțate urmând a se alinia considerentelor deciziei de recurs în interesul legii.

Prin urmare, având în vedere situația expusă, Inspekția Judiciară a constatat, prin Raportul de control nr. 25-897/10.02.2026, faptul că, spre deosebire de practica judiciară anterioară pronunțării Deciziei nr. 9/2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluțiile pronunțate au fost, într-o proporție covârșitoare, în sensul respingerii acestor acțiuni. Anterior apariției acestei decizii, a fost conturată practica judiciară potrivit căreia se impune admiterea cererilor având ca obiect majorarea indemnizațiilor de încadrare, respectiv a salariilor de bază, stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de începând cu data de 01 ianuarie 2018, cu procentul de 25%, prevăzut de art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, fără plafonarea prevăzută de art. 38 alin. (6) din aceeași lege.

Din verificări a reieșit că Înalta Curte de Casație și Justiție a tranșat, în mod clar și lipsit de echivoc, problematica salarizării personalului plătit din fonduri publice, iar practica judiciară s-a cristalizat în sensul respingerii unor asemenea acțiuni.

Verificările efectuate evidențiază o practică judiciară relativ unitară cu aplicarea constantă a Deciziei nr. 9/26.06.2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și atestă, odată în plus, că principalul determinant al practicilor neunitare îl reprezintă calitatea scăzută a actului normativ, dar și ignorarea, de către puterea legislativă, a jurisprudenței cu privire la o anumită problemă de drept. De asemenea, întârzierea punerii în executare, în mod generalizat, a acestor hotărâri judecătorești a determinat adoptarea unei legi unice de salarizare, pornind de la o premisă ce s-a dovedit greșită, cu consecința creșterii numărului de litigii. În egală măsură, se impune concluzia că unificarea practicii rămâne un subiect extrem de important, iar, în condițiile în care, prin acte normative anuale, se restrânge tot mai mult posibilitatea ordonatorilor de credite de a adopta acte administrative de recunoaștere voluntară a unor drepturi, revine, în mod evident, instanțelor de judecată sarcina dificilă de a armoniza practica în așa fel încât să se evite situațiile în care persoane aflate în situații identice de vechime și grad profesional să beneficieze de drepturi diferite.

În temeiul art. 57 alin. (1) din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, aprobat prin Hotărârea nr. 164/16.11.2023 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, Inspecția Judiciară a propus următoarele măsuri:

1. organizarea unor dezbateri cu privire la problematica în discuție la nivelul instanțelor în care nu au fost organizate aceste dezbateri;
2. identificarea de către conducerile instanțelor a cazurilor de practică neunitară și adoptarea de măsuri manageriale pentru unificare.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru judecători va aproba Raportul Inspecției Judiciare nr. 25-897/2026 vizând practica instanțelor judecătorești cu privire la modalitatea de aplicare a Deciziei nr. 43/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completat, precum și a măsurilor propuse.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 86 alin. (2) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Aprobarea Raportului Inspecției Judiciare nr. 25-897/2026 vizând practica instanțelor judecătorești cu privire la modalitatea de aplicare a Deciziei nr. 43/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completat, precum și a măsurilor propuse.

Art.2 - Aprobă măsurile propuse de către Inspecția Judiciară în cuprinsul raportului de control, respectiv:

- organizarea unor dezbateri cu privire la problematica în discuție la nivelul instanțelor în care nu au fost organizate aceste dezbateri;
- identificarea de către conducerile instanțelor a cazurilor de practică neunitară și adoptarea de măsuri manageriale pentru unificare.

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și instanțelor vizate.

Data în București, la data de 16 aprilie 2026

Președinte,
Judecător Gheorghe-Liviu ODĂGHU

